

CARME CHACÓN: "ESTEM CONJURANT EL RISC DE DESAFECCIÓ DE CATALUNYA"

LLUIS MAURI / NEUS TOMÀS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 11.11.07

Mentre la ministra de Vivenda, Carme Chacón, inaugurava dimecres el saló immobiliari Barcelona Meeting Point, el president, José Montilla, alertava a Madrid del perill de desafecció de Catalunya. Hores després, Chacón (atenció: fillola política de Montilla i zapaterista de primera hora) atenia aquesta entrevista amb el cor dividit i els peus de plom.

--El president Montilla ha advertit Espanya del perill de desafecció de Catalunya. ¿Subscriu l'avís?

--Aquest és un risc que estem conjurant. Hi ha forces a Espanya i a Catalunya que alimenten la desafecció, però afortunadament avui no són al Govern. I tenim un president que no només entén Catalunya sinó que hi creu i que aposta per reforçar el seu lideratge a Espanya.

--La crisi ferroviària no sembla la millor manera de conjurar-lo, ¿no?

--El millor mètode per evitar aquest risc es diu política: una política internacional de pau, una política mediambiental que paralitza el transvasament de l'Ebre i una política social i de drets amb els quals sintonitzen la majoria de catalans. I també un impuls de les infraestructures catalanes sense precedents. Els problemes derivats de les obres de l'AVE són molt molestos per a milers de catalans però no són una política, sinó un error en l'execució d'una obra.

--Malgrat que vostè és cap de llista in pectore del PSC en les eleccions generals del març, no fa la impressió d'estar tan alarmada com el president català.

--Hi insisteixo, estem combatent el perill. Crec que la bona definició de les paraules del president Montilla és la que vostè ha utilitzat abans: advertència, no alarma.

--El president ha demanat a Madrid que Espanya compleixi els seus compromisos inversors amb Catalunya...

--És el que fem a l'aplicar el compromís acordat a l'Estatut i sobretot amb el pacte d'inversions entre Solbes i Castells.

--Però que Montilla en reclami el compliment indica que hi ha algun dubte. Si s'estigués complint, aquesta petició sobraria, ¿no?

--Els pressupostos de l'Estat del 2008 estan en tràmit. I el tràmit pressupostari no és mai fàcil, especialment quan CiU i ERC han baixat del carro per oportunisme d'uns pressupostos que aposten per recuperar el terreny perdut a Catalunya amb més de 4.000 milions d'euros en inversions. Quan es reclama el compliment, el que s'està demanant és que aquests pressupostos tirin endavant.

--Suspensió de Rodalies, col.lapses a les autopistes, apagada a Barcelona, esvorancs a l'AVE... ¿Què més pot passar?

--A Catalunya s'arrossega un retard en infraestructures de diverses legislatures i ho estem compensant, i ho seguirem fent com a mínim fins al 2012, tal com preveu l'Estatut. Només quan es fan coses i s'inverteix hi pot haver aquesta mena de problemes. La diferència és que Espanya té actualment un Govern que assumeix les seves responsabilitats, que dóna la cara, i un president que va a Catalunya i reconeix l'error, i a més

a més ho fa en nom propi. Abans no donaven la cara. Avui, la prioritat és la seguretat i el restabliment de Rodalies. És a dir, el restabliment de la normalitat en la vida de milers de catalans. Els problemes de gestió tenen solució; l'anticatalanisme del PP, no. El PP creu que fer política contra Catalunya li dóna vots a Espanya.

--¿No es mereixen els usuaris de Rodalies una depuració de responsabilitats polítiques?

--El que es mereixen és un Govern que doni la cara i aportï solucions: primer, la seguretat; després, el restabliment de Rodalies, i després l'AVE. Estem prenent les decisions adequades amb humilitat. I demanant disculpes, no em cansaré de fer-ho.

--La ministra de Foment no acostuma a demanar perdó tan sovint.

--La ministra va reconèixer que va ser un error fixar una data per a l'arribada de l'AVE i ja va demanar disculpes. En tot cas, hi insisteixo, no ens cansarem de demanar-ne. Ho va fer el president Zapatero.

--¿Què ha de passar perquè cessi una ministra sota la responsabilitat de la qual s'han comès errors tan reiterats i perjudicials per als ciutadans?

--La gent vol solucions. Si un cessament arreglés els problemes, potser es produiria. Però ara només s'ha de pensar a restablir la normalitat. És l'hora de les solucions, i amb aquest objectiu treballen tots, també els que hagin pogut cometre algun error.

--¿Per què la ministra de Foment no viatja a Catalunya?

--L'hi haurien de preguntar a ella. Però el secretari d'Estat d'Infraestructures viu a Catalunya des de fa mesos.

--¿Està d'acord amb el ministre Rubalcaba quan diu que el Govern ha deixat massa sola la ministra Álvarez?

--Potser ens ha faltat explicar més la gestió de Foment. Probablement Rubalcaba es refereix al fet que tots hauríem d'haver parlat més de la gestió d'Álvarez. Tots hem tingut problemes en algun moment per poder explicar els projectes que tenim en marxa. És molt possible que l'estratègia del PP, basada en les mentides sobre l'11-M, la divisió en la política antiterrorista o la uniformitat d'Espanya, hagi dificultat en ocasions la comunicació sobre projectes importants, també en infraestructures.

--Com a candidata del PSC en les legislatives, ¿quin cost electoral creu que li pot comportar la crisi de les infraestructures?

--Un sector de la població directament afectada sap que les solucions als serveis públics i a les infraestructures sempre arriben de la mà d'administracions socialistes. La gent sap a més a més que un president no dissenya plans ni porta tuneladores, això ho fan els tècnics i les empreses, que cometen errors amb un Govern o amb un altre. La diferència està en el fet que hi ha presidents que esquiven els problemes i altres que donen la cara. I, repeteixo, la gent espera ara de nosaltres, després d'haver comès alguns errors, solucions segures i ràpides. I que al mateix temps millorin els seus barris i ciutats. L'arribada de l'AVE ha de significar un salt endavant en la modernització de l'entorn urbà i dels serveis.

--¿Es veu al Consell de Ministres amb Duran Lleida?

--A Catalunya tant li fa si Duran és ministre o no. El que no li és igual és si el president és Zapatero o Rajoy. El que ens juguem és si torna el PP que alimenta la desafecció i la fòbia a Catalunya de les quals parlava

Montilla o si segueix governant Zapatero, un president que sap que invertir a Catalunya és invertir a Espanya.